

Evropské jazyky, jimž hrozí zánik, a jazyková rozmanitost

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o evropských jazycích, jimž hrozí zánik, a o jazykové rozmanitosti v Evropské unii (2013/2007(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 2 a čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na čl. 21 odst. 1 a na článek 22 Listiny základních práv,
- s ohledem na studii Evropské komise EUROMOSAIC, která dokládá, že evropské jazyky zanikají, jelikož nástroje platné v současné době neumožňují jejich záchranu,
- s ohledem na Úmluvu Unesco ze dne 17. října 2003 o zachování nemateriálního kulturního dědictví, která zahrnuje i ústní tradice a vyjádření, včetně jazyka jakožto prostředku nemateriálního kulturního dědictví,
- s ohledem na Úmluvu Unesco o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů ze dne 20. října 2005,
- s ohledem na světový atlas ohrožených jazyků Unesco,
- s ohledem na usnesení Kongresu místních a regionálních orgánů Rady Evropy ze dne 18. března 2010 s názvem „Menšinové jazyky: přínos pro regionální rozvoj“ (301/2010)¹,
- s ohledem na zprávu 12423/2010, usnesení 1769/2010 a doporučení 1944/2010 Rady Evropy,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. září 2008 nazvané „Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek“ (COM(2008)0566),
- s ohledem na doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení²,
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů o ochraně a rozvoji historických jazykových menšin v rámci Lisabonské smlouvy³,
- s ohledem na usnesení Rady ze dne 21. listopadu 2008 o evropské strategii pro mnohojazyčnost⁴,
- s ohledem na Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy, která byla otevřena k podpisu dne 5. listopadu 1992,

---

¹ <https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=1691607&Site=CM>.

² Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.

³ Úř. věst. C 259, 2.9.2011, s. 31.

⁴ Úř. věst. C 320, 16.12.2008, s. 1.

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci o jazykových právech (1996),
  - s ohledem na Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin (1995),
  - s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2004 o ochraně a podpoře kulturní rozmanitosti: role evropských regionů a mezinárodních organizací, jako je UNESCO a Rada Evropy¹, a na své usnesení ze dne 4. září 2003 o evropských regionálních a méně používaných jazycích – jazycích menšin v EU – v souvislosti s rozšířením a kulturní rozmanitostí²,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2003 o úloze regionálních a místních orgánů v procesu evropské integrace³, kde je zmiňována jazyková rozmanitost v Evropě,
  - s odkazem na své usnesení ze dne 24. března 2009 na téma „Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek“⁴,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 25. září 2008 o sdělovacích prostředcích v Evropě⁵,
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0239/2013),
- A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva přikládá větší význam ochraně a podpoře kulturního a jazykového dědictví Evropské unie ve vší jeho rozmanitosti;
  - B. vzhledem k tomu, že jazyková a kulturní rozmanitost je jedním ze základních principů Evropské unie, jak potvrzuje článek 22 Listiny základních práv, který zní: „Unie respektuje kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost“;
  - C. vzhledem k tomu, že jazyková rozmanitost je v člancích 21 a 22 Listiny základních práv uznána jako občanské právo, což znamená, že snahy o zavedení výlučnosti jednoho jazyka představují omezení a porušení základních hodnot Unie;
  - D. vzhledem k tomu, že k jazykům, kterým hrozí zánik, by se mělo přistupovat jako k součásti evropského kulturního dědictví a ne jako k prostředku dosahování politických, etnických či územních ambicí;
  - E. vzhledem k tomu, že všechny jazyky v Evropě jsou si co do hodnoty a vážnosti rovné, že jsou nedílnou složkou jejich kultur a civilizací a přispívají k obohacování lidstva;
  - F. vzhledem k tomu, že soudržné mnohojazyčné společnosti, které ke své jazykové rozmanitosti přistupují demokratickým a udržitelným způsobem, pomáhají podporovat pluralitu, jsou otevřenější a mají větší potenciál k tomu, aby se staly součástí bohatství, které jazyková rozmanitost představuje;
  - G. vzhledem k tomu, že každý jazyk včetně těch, jimž hrozí zánik, odráží historické,

¹ Úř. věst. C 92 E, 16.4.2004, s. 322.

² Úř. věst. C 76 E, 25.3.2004, s. 374.

³ Úř. věst. C 38 E, 12.2.2004, s. 167.

⁴ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 59.

⁵ Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 75.

společenské a kulturní znalosti a zkušenosti, a také mentalitu a styl kreativity, které jsou součástí bohatství a rozmanitosti Evropské unie a základem evropské identity; vzhledem k tomu, že jazykovou rozmanitost a přítomnost jazyků, jimž hrozí zánik, je proto třeba v dané zemi vnímat jako přínos, a nikoli jako břemeno, a že je třeba tyto jazyky podporovat a propagovat;

- H. vzhledem k tomu, že UNESCO ve svém světovém atlasu ohrožených jazyků uvádí, že jazyku hrozí zánik, pokud nesplňuje nebo splňuje nedostatečně jedno či několik z následujících vědeckých kritérií: mezigenerační předávání jazyka; absolutní počet mluvčích; poměr mluvčích v rámci celkové populace; používání jazyka v různých veřejných a soukromých souvislostech; reakce na nová média; dostupnost materiálů pro učení se danému jazyku a pro jeho výuku; vládní a institucionální postoje a politiky týkající se daného jazyka, včetně jeho oficiálního postavení a používání; postoje členů komunity vůči vlastnímu jazyku; druh a kvalita dokumentů;
- I. vzhledem k tomu, že úmluva UNESCO z roku 2005 o kulturní rozmanitosti umožňuje smluvním stranám přijímat vhodná opatření na ochranu kulturních aktivit, statků a služeb, včetně opatření týkajících se jazyků používaných pro tyto činnosti, statky a služby, s cílem posílit rozmanitost z hlediska kulturních projevů jak v rámci území smluvních stran úmluvy, tak podle mezinárodních dohod;
- J. vzhledem k tomu, že Evropská charta regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy, kterou ratifikovalo 16 členských států Unie, poskytuje referenční rámec pro ochranu ohrožených jazyků a prostředek ochrany menšin, což jsou dva body uvedené v kodaňských kritériích, které musí země splnit, mají-li vstoupit do EU;
- K. vzhledem k tomu, že podle UNESCO existují ve všech evropských zemích, v evropských zámořských územích a uvnitř kočovných komunit EU jazyky, které jsou předávány pouze ústně z generace na generaci a měly by být považovány za ohrožené; vzhledem k tomu, že úroveň ochrany některých ohrožených evropských jazyků, jimiž mluví přeshraniční komunity, se velmi liší v závislosti na členském státě nebo regionu, v němž mluvčí dotčeného jazyka žijí;
- L. vzhledem k tomu, že v některých zemích a regionech tudíž existují menšinové či regionální jazyky, které jsou ohroženy nebo zanikají, přičemž v jiných, sousedních zemích jsou úředními většinovými jazyky;
- M. vzhledem k tomu, že rozmanitost evropských jazyků a kultur je stejně jako biologická rozmanitost v přírodě součástí živého dědictví nezbytného pro udržitelný rozvoj našich společností, a je tudíž nutné ji uchovávat a chránit před hrozbou zániku;
- N. vzhledem k tomu, že respektování jazykové rozmanitosti přispívá k sociální soudržnosti posilováním vzájemného porozumění, sebedůvěry a tolerance, a vzhledem k tomu, že jazyková rozmanitost usnadňuje přístup ke kulturním statkům a napomáhá rozvíjet tvořivost a osvojování mezikulturních dovedností a podporuje rovněž spolupráci mezi národy a zeměmi;
- O. vzhledem k tomu, že článek 167 Lisabonské smlouvy jasně stanoví, že „Unie přispívá k rozkvětu kultur členských států a přitom respektuje jejich národní a regionální různorodost“, a proto vyzývá k činnosti zaměřené nejen na zachování a ochranu bohatosti jazykového dědictví Unie, které je součástí její různorodosti, ale také na další rozšiřování

a podporu tohoto dědictví nad rámec politik členských států;

- P. vzhledem k tomu, že pojem jazykové rozmanitosti v Evropské unii zahrnuje nejen úřední jazyky, ale i jazyky, které lze použít v úředním styku pouze na úrovni regionů, a to stejně jako celostátní úřední jazyk, regionální jazyky a jazyky, které nejsou v členských státech oficiálně uznány;
- Q. vzhledem k tomu, že do kategorie ohrožených jazyků spadají také jazyky, kterým hrozí zánik pouze na konkrétním území, kde počet příslušníků komunity, kteří těmito jazyky hovoří, výrazně klesá, a specifické jazyky, u nichž statistické průzkumy systematicky prokazují dramatický pokles počtu jejich mluvčích;
- R. vzhledem k tomu, že úřední jazyky členských států mohou být rovněž ohroženými jazyky v určitých oblastech Unie;
- S. vzhledem k tomu, že s ohledem na naléhavou povahu situace, které čelí, by měla být zvláštní pozornost věnována těm jazykům, jimž hrozí vymření, a to uznáním multikulturalismu a mnohojazyčnosti, prováděním politických opatření, která bojují s existujícími předsudky vůči ohroženým jazykům, a přijetím protiasimilačního přístupu na vnitrostátní a evropské úrovni;
- T. vzhledem k tomu, že vyučování v mateřském jazyce lidí je nejúčinnějším způsobem učení;
- U. vzhledem k tomu, že jsou-li děti od dětství vyučovány v mateřském jazyce a souběžně s tím se učí úřední jazyk, získávají přirozenou dovednost pro pozdější osvojování více jazyků a vzhledem k tomu, že pro mladé Evropany představuje jazyková pluralita výhodu;
- V. vzhledem k tomu, že nebezpečí zániku, kterému jsou některé jazyky v Evropě vystaveny, lze omezit tím, že se zaručí dodržování zásady, podle níž se v rámci veřejného života a výkonu spravedlnosti bude s příslušnými jazyky nakládat proporcionálně, rovnoprávně a v zájmu rozmanitosti;
- W. vzhledem k tomu, že ochrana a předávání jazyka velmi často závisí na informálním a neformálním vzdělání, a vzhledem k tomu, že je důležité uznat úlohu, kterou v této souvislosti sehrávají dobrovolné organizace, umění a umělci;
- X. vzhledem k tomu, že problematice jazyků, jimž hrozí zánik, se v rámci politiky Komise v oblasti mnohojazyčnosti nevěnuje dostatek pozornosti; vzhledem k tomu, že po dobu platnosti dvou posledních víceletých finančních rámců (2000–2007 a 2007–2013) se evropská finanční podpora pro tyto jazyky výrazně snížila, což přispělo k prohloubení jejich potíží, a vzhledem k tomu, že nelze dopustit, aby tato situace přetrvávala i v dalším víceletém finančním rámci (2014–2020);
- 1. vyzývá Evropskou unii a členské státy, aby věnovaly větší pozornost obrovské hrozbě, které čelí mnoho evropských jazyků zařazených mezi ohrožené jazyky, a aby se zavázaly k důsledné ochraně a podpoře jedinečné rozmanitosti jazykového a kulturního dědictví Unie tím, že zavedou ambiciózní proaktivní revitalizační programy pro dotčené jazyky a na dosažení tohoto cíle vyčlení odpovídající prostředky; doporučuje, aby byly tyto programy rovněž zaměřeny na rozvoj širšího povědomí občanů EU o jazykovém

a kulturním bohatství, které tato společenství představují; vyzývá členské státy, aby vypracovaly akční plány na podporu jazyků, jimž hrozí zánik, a to na základě sdílených osvědčených postupů, které již v mnoha evropských jazykových společenstvích existují;

2. vyzývá vlády členských států, aby odsoudily praktiky, které prostřednictvím jazykové diskriminace nebo nucené či skryté asimilace byly v minulosti – nebo jsou nyní – namířeny proti identitě a používání jazyka ohrožených jazykových společenství nebo jejich kulturním institucím;
3. vyzývá všechny členské státy, které tak dosud neučinily, aby ratifikovaly a prováděly Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků; poukazuje na to, že tato charta funguje jako referenční dokument pro ochranu jazyků, jimž hrozí zánik, a jako jeden z mechanismů na ochranu menšin, jak je uvedeno v kodaňských kritériích, jež musí státy splňovat, aby se mohly státy členy EU;
4. vyzývá členské státy a Komisi, aby dostály závazkům, které přijaly přistoupením k Úmluvě UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005, ať už je to na jejich vlastním území nebo v souvislosti s mezinárodními dohodami;
5. vyzývá orgány Unie, aby faktické respektování jazykové rozmanitosti, a zejména ochranu nejohroženějších evropských jazyků, zařadily mezi podmínky, které musí splňovat všechny státy usilující o přistoupení k EU;
6. vyzývá Komisi a vlády a regionální orgány členských států, aby zavedly programy na podporu tolerance ohrožených jazykových nebo etnických společenství, respektování jejich jazykových a kulturních hodnot a respektování těchto komunit ve společnosti;
7. upozorňuje vlády a regionální orgány členských států na skutečnost, že přežití ohroženého jazyka se rovná přežití a rozvoji společenství, které ho používá, a že za účelem formulování politik na jeho ochranu je tudíž třeba zohlednit nejen kulturní a vzdělávací hlediska, ale i hospodářský a sociální rozměr;
8. vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní politická opatření na ochranu jazyků, jimž hrozí zánik; vyzývá rovněž Komisi a Radu, aby v rámci své působnosti podle Smlouvy přizpůsobily politiky EU a naplánovaly programy tak, aby se podpořilo zachování ohrožených jazyků a jazykové rozmanitosti tím, že se využijí nástroje finanční podpory EU na období 2014–2020, včetně programů pro dokumentaci těchto jazyků a pro vzdělávání, odbornou přípravu, sociální začleňování, mládež a sport, výzkum a vývoj, programy pro kulturu a média, strukturálních fondů (Fondu soudržnosti, EFRR, ESF, Evropské územní spolupráce, EZFRV), a také všech nástrojů a výměnných platforem zaměřených na podporu prosazování nových technologií, sociálních médií a multimediálních platforem, včetně podpory vytváření obsahů a aplikací; zastává názor, že tyto nástroje by se měly zaměřovat na programy a akce přesahující kulturně či ekonomicky hranice daného společenství a jeho regionu; vyzývá Komisi, aby zvážila administrativní a legislativní překážky kladené projektům týkajícím se ohrožených jazyků z důvodu malé velikosti dotčených jazykových společenství;
9. vzhledem k tomu, že již nelze dále otálet, vyzývá k tomu, aby finanční prostředky vyčleněné na ochranu ohrožených jazyků byly snadno dostupné a způsob jejich použití byl jasně stanoven, čímž se zajistí, aby subjekty, které chtějí tyto prostředky využít, mohly v určitém časovém rámci skutečně ohroženým jazykům pomoci;

10. zastává názor, že by Evropská unie měla podporovat a povzbuzovat členské státy, aby prováděly jazykovou politiku, která umožňuje dětem osvojit si jazyk, jemuž hrozí zánik, jako mateřský jazyk od nejtítlejšího věku; poukazuje na to, že taková politika podporování dvou nebo více jazyků by, jak je vědecky prokázáno, byla pro děti přínosem a napomáhala pozdějšímu osvojování dalších jazyků, stimulovala mezigenerační přenos jazykových znalostí a poskytla mluvčím ohrožených jazyků konkrétní podporu při předávání jazykových znalostí z generace na generaci v oblastech, v nichž je na ústupu;
11. v zájmu rozvoje skutečného evropanství založeného na multikulturalismu a jazykové pluralitě podporuje intenzivnější výuku ohrožených jazyků pomocí vhodné metodiky pro studenty všech věkových kategorií, a to včetně dálkového studia;
12. bere na vědomí programy Evropské komise na podporu mnohojazyčnosti; domnívá se, že předkladatelé projektů musí mít možnost využít příležitosti, které tyto programy nabízejí, a vzhledem k tomu, že jazyková společenství bojující o záchranu ohrožených jazyků jsou často málo početnými skupinami obyvatelstva, vyzývá Komisi, aby nepovažovala programy týkající se těchto společenství za nezpůsobilé k financování kvůli nízké úrovni finančních závazků, omezenému počtu příjemců nebo malému rozsahu dotčené oblasti, ale aby usnadnila přístup k těmto programům a zveřejnila je a aby poskytla pokyny ohledně způsobilosti k financování; naléhavě vybízí členské státy, aby vystupovaly jako zprostředkovatelé a podporovatelé těchto malých ohrožených jazykových skupin a společenství za účelem jejich financování z evropských fondů, a rovněž připomíná, že finanční prostředky EU vyčleněné na podporu jazykové rozmanitosti by se neměly převádět na jiný než původně zamýšlený cíl, a ani by neměly být používány k podpoře opatření, která ohrožených jazyků využívají jako prostředku k dosažení širších politických cílů;
13. domnívá se, že politika jazykového oživení je během na dlouhou trať a musí se opírat o různorodé, koordinované plánování opatření v různých oblastech, zejména v oblasti vzdělávání (kde má velkou hodnotu předškolní vzdělávání a vzdělávání na úrovni základního školství, jakož i výuka rodičů v jazyce samotném), ve správě, v oblasti mediálních programů (rovněž s možností zřídit a rozvíjet rozhlasové či televizní stanice), v oblasti umění a ve všech oblastech veřejného života, což znamená potřebu zdrojů, které budou k dispozici v dlouhodobém horizontu; je toho názoru, že by se měla podpořit se příprava těchto programů, výměna osvědčených postupů mezi jazykovými společenstvími a zavedení postupů pro hodnocení;
14. připomíná, že je důležité pokračovat v úsilí o standardizaci převážně mluvených jazyků;
15. vyzývá členské státy, aby věnovaly zvýšenou pozornost vysokoškolskému vzdělávání a výzkumu se zvláštním zaměřením na jazyky, jimž hrozí zánik, a aby takové vysokoškolské vzdělávání a výzkum podporovaly;
16. zastává názor, že nové technologie mohou být nástrojem pro podporu znalostí, šíření, výuku a zachování evropských jazyků, jimž hrozí zánik;
17. zdůrazňuje, že je důležité, aby se znalost ohrožených jazyků předávala uvnitř rodin z generace na generaci, a upozorňuje na důležitost podpory výuky ohrožených jazyků, případně i v rámci zvláštního vzdělávacího systému; vybízí členské státy a regionální orgány, aby za tímto účelem vypracovaly vzdělávací politiky a výukové materiály;

18. domnívá se, že za účelem oživení jazyků je také důležité, aby jazyky, které se staly okrajovými a používají se převážně v rodinném kruhu, měly právo být používány veřejně ve společnosti;
19. vyzývá Komisi, aby postupovala společně s mezinárodními organizacemi, které zavedly programy a iniciativy na ochranu a podporu ohrožených jazyků, včetně např. UNESCO a Rady Evropy;
20. doporučuje, aby členské státy sledovaly vývoj nejohroženějších jazyků a aby do této činnosti zapojily státní orgány i orgány oblastí, jejichž obyvatelé mají vlastní jazyk, bez ohledu na to, zda se jedná o jazyk úřední, či nikoli;
21. zastává názor, že sdělovací prostředky, především nová média, mohou hrát důležitou roli při ochraně ohrožených jazyků, zejména pro budoucí generace; zdůrazňuje dále skutečnost, že ve prospěch těchto cílů by mohly být také využity nové technologie;
22. vzhledem ke skutečnosti, že smrt posledního mluvčího nějakého jazyka znamená obvykle zánik tohoto jazyka, naléhavě žádá zejména místní orgány, aby přijaly revitalizační opatření s cílem dosáhnout změny tohoto stavu;
23. konstatuje, že digitalizace může být jedním ze způsobů, jak ochránit jazyky před vymřením; naléhavě proto žádá místní orgány, aby shromáždily knihy a záznamy v těchto jazycích, jakož i veškeré další projevy jazykového dědictví, a zpřístupnily je na internetu;
24. navrhuje, aby komunitám, jejichž jazykům hrozí zánik, byla dána mezinárodním společenstvím a členskými státy možnost uznat, že používání a zachování jejich vlastního jazyka představuje přínos pro ně samotné i pro Evropu;
25. vyzývá Komisi, aby prostřednictvím různých programů nadále podporovala nadnárodní síť i iniciativy a akce evropského rozměru, jejichž cílem je propagovat ohrožené jazyky, a zdůrazňuje, že je nezbytné se aktivně podílet na doplňování a ustálení světového atlasu ohrožených jazyků UNESCO a dále rozvíjet sourodý soubor ukazatelů, které umožní monitorovat stav každého jazyka a výsledky politik prováděných v zájmu prevence jeho zániku;
26. vyzývá Komisi, aby pokračovala ve výzkumu, jenž byl zahájen studií Euromosaic, a aby vybrala příklady proaktivních opatření na vnitrostátní úrovni, kterými se podařilo výrazným způsobem snížit míru nebezpečí zániku některého z evropských jazyků; doporučuje, aby v zájmu podpory výměny znalostí, odborností a osvědčených postupů mezi různými jazykovými společenstvími provedly evropské jazykové síť posouzení politik zavedených v členských státech s cílem zachovat, chránit a prosazovat ohrožené jazyky, a aby Komise vydala odpovídající doporučení;
27. vyzývá Komisi, aby podpořila výzkum v oblasti osvojování a oživování ohrožených jazyků a výzkum týkající se výhod, které mají ze společenského a kognitivního hlediska evropští občané hovořící dvěma a více jazyky;
28. vyzývá členské státy, které tak dosud neučinily, aby podepsaly a ratifikovaly Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků (1992) a Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin (1995);

29. vyzývá Komisi, aby stanovila možná opatření týkající se ochrany ohrožených jazyků v Unii;
30. vyzývá Komisi, aby podpořila pilotní projekty napomáhající propagování používání ohrožených jazyků a akční plány vypracované samotnými jednotlivými jazykovými společenstvími;
31. zastává názor, že by Unie měla podporovat jazykovou rozmanitost ve vztazích s třetími zeměmi, zejména těmi, které si přejí stát se členy EU,
32. vyzývá Komisi, aby posoudila, zda by mohla stanovit zvláštní evropská opatření na zachování, ochranu a podporu ohrožených jazyků;
33. zastává názor, že programy na podporu mnohojazyčnosti mají zásadní význam pro politické strategie týkající se sousedství EU a kandidátských a případných kandidátských zemí;
34. domnívá se, že snahy, které Komise vyvíjí na podporu oživení jazyků, by se měly zaměřovat především na iniciativy v oblasti digitálních sdělovacích prostředků, včetně sociálních médií, a jejich cílem by mělo být zajistit, aby se mladší generace o jazyky, jimž hrozí v Evropě zánik, zajímaly;
35. domnívá se, že by se Komise měla zaměřit na to, že některé členské státy a regiony svými politikami snižují šanci na přežití jazyků používaných na jejich území, ačkoli jim zánik v celoevropském kontextu nehrozí;
36. upozorňuje na užitečné internetové stránky, které nabízejí informace o programech EU, jichž lze využít k financování projektů na podporu ohrožených jazyků, a vyzývá Komisi, aby vyhlásila nové výběrové řízení na modernizaci těchto internetových stránek pro období, kdy budou na nich prezentovány nové programy na léta 2014–2020, a aby o této záležitosti poskytovala více informací, zejména dotčeným jazykovým společenstvím;
37. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.